

idet de have hele deres Samkvem med denne By. Et Brev fra Sørljøsbing skulde altsaa gaa over Sørljøsbing paa Fjalster til Guldborgland; men naar der kun er Post tre Gange om Ugen, vil dette underliden medtage fire Dage; to Dage kan det i alt Fald let medtage. Dette er meget slem, naar Oplandet der skal have Samkvem med Byen og Byen med Oplandet; men selv om dette Forhold nu er ordnet saaledes, at Brevsamlingsstedet i Guldborgland kommer under Sørljøsbing Posthus, tvivler jeg om, at der virkelig er kommet en saadan Ordning tilstede, som billigtvis kan fordres af Befolkningen, der tidligere er vant til at have Post i det Mindste een Gang hver Dag, og som derfor billigtvis kan fordrø, at den i det Mindste de Dage, Postkaretten ikke gaar, kan faae en gaaende Post, som der er de fleste andre Steder. Seg skal altsaa henstille til den ærede Minister, om ikke en saadan Ordning, dersom den ikke er sket, i alt Fald kan ske. Seg tør vel ikke forlange, at den ærede Minister skal erindre sig dette og selv tage Initiativet dertil, men jeg skal henstille til den ærede Ministers Smøbekommen, om Beboerne ikke, dersom det ikke er sket, og dersom der senere sker en Henvendelse til ham fra Beboerne i Sørljøsbing og Oplandet, kunne faae en daglig gaaende Post de Dage af Ugen, da Postkaretten ikke gaar. — Da jeg nu har Ordet, skal jeg benytte Leiligheden til at udtale min Tak saavel til den ærede Minister som til det ærede Udvalg for den Interesse, de have vist for Digeforholdene paa Fjalster.

Indenrigsministeren (Lobjensen): For ikke at forlænge Debatten, skal jeg strax svare det ærede Medlem, at jeg skal gjøre det Forhold, han nu paapeger med Hensyn til en Supplering af den fjørende Post over Guldborgland med en gaaende Post paa de Dage, Postvognen ikke kjører, til Gjenstand for nærmere Overveelse med Postinspektørerne.

Chr. Pedersen: Seg skal ikke svælle Indtrykket af denne Meddelelse af Ministeren, som vistnok er hørt med Interesse. Seg vil kun sige, at det undrede mig Noget, at den ærede Minister fandt sig trykket til at udtale, at jeg skulde have sagt, at jeg haabede, at han vilde opfylde Beboernes Ønsker. Seg mente naturligtvis, at han vilde imødekomme dem; det har jeg sagt, og det venter man vil ske. Seg fordrer ikke noget bestemt Løfte af Ministeren, men jeg er tryk ved den behagelige og humane Maade, hvorpaa han kommer os i Møde. Den er mig en Borgen for, at der vil blive taget alt billigt Hensyn til denne Øgns Ønsker med Hensyn til Postforholdene. Med disse Ord skal jeg tage mit Forslag tilbage.

Da Ingen optog det saaledes tilbagetagne Forslag, var det bortfaldet.

Minestad: Seg skal blot tillade mig med den Korthed, den ærede Formand har anbefalet, og i den douce Tone, Forhandlingen i Begyndelsen havde, at sige et Par Ord angaaende de 2 Anmærkninger, som ere de eneste Stridspunkter, der nu ere blivne tilbage. Seg kan ikke negte, at det forekommer mig, at Thinget uden Skade vilde kunde lade den Anmærkning falde bort, der findes under Nr. 9, og jeg tror ogsaa, at det vil være hensigtsmæssigt, om man vil gjøre det. Der kan vistnok reises grunde Indvendinger imod det egentlig Bevættigede, imod Thingets og Rigsdagens Ret til at knytte en saadan Betingelse til Bevillingen under Post 5 i § 26. Det er jo nemlig klart, at, som det fremtræder paa Finansloven, hvor det i Post 5 hedder: Til Digearbejder paa Lolland og Fjalster 349,200 Kr. Statens Meddelelsesret til det indbødmede Areal af Rødbby Fjord kan ikke afhændes uden Rigsdagens Santytke, fremtræder denne Anmærkning som en Betingelse, der er knyttet til Bevillingen. Spørgsmaalet er altsaa, som det forekommer mig, om det kan være berettiget at knytte en saadan Betingelse til denne Bevilling. Dette vil igjen afhænge af, om det forholder sig, som den ærede Minister ved Sagens anden Behandling paastod, at den Bevilling, som her søges, er en ligefrem obligatorisk Bevilling, Noget, Staten er forpligtet til at udrede i Genhold til en Lov, eller om det, saaledes som jeg ser af Forhandlingerne, som jeg var forhindret fra at overvære, at andre Medlemmer have paastaet, ikke skulde forholde sig saa. Seg tror nu, at man maa sige, at Udførelsen af den paagjældende Dæmning for Rødbby Fjord er en Gjennemførelse af Loven af 23de Mai 1873. Den er udført i Genhold til og alene i Genhold til den Bemyndigelse, som Loven af 1873 har givet Regjeringen til at paabyde visse Diger paa Laaland og Fjalster. Det vilde være meget farligt, forekommer det mig, for os at bestride dette, saaledes som jeg ser, at et Medlem har gjort, farligt af den Grund, at hvis det i Virkeligheden ikke er en blot Udførelse af Loven af 1873 og udført i Genhold til den der givne Bemyndigelse, men er en mere vilkaarlig og ikke ved Loven paabudt, om end hensigtsmæssig Foranstaltning, vil man faave Ret til at fordrø, at de øvrige i Loven omhandlede Participanter i Digekonstruktionerne, Amtet og de vedkommende Beboere, skulle udrede deres Andel af Udgifterne til denne Dæmning. Dette, forekommer det mig, er Noget, vi ikke kunne indrømme. Vi maa altsaa gaa ud fra, at det er en virkelig tvungen Udgift, en ved Lov paabuden Udgift, her er Tale om, og under den Forudsætning er det ikke berettiget at knytte nogen Betingelse til Udredelsen. (Ordspøreren: Det er mærkeligt!) Sa det er, forekommer det mig, den retlige Opfattelse af Sagen; men hvis man nu faae Sagen fra en modsat Side, hvis man vilde gjøre gjældende, som et andet Med-